

Nr 68

Av herr Nelander m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till televisionens driftkostnader.

Televisionsutvecklingen i Sverige har i snabbhet vida överträffat alla tidigare prognoser och även utvecklingen i andra jämförbara länder i Europa. På ett år har antalet licenser ökat från 250 000 till ca 650 000. Totalt kan TV-publiken nu uppskattas till ca 2 miljoner. Sammanlagt torde svenska folket ha investerat ca 800 miljoner kronor i TV-apparater. Och under innevarande år torde i licensavgifter inbetalas ca 70 miljoner kronor.

Det torde stå klart för alla, att denna televisionens utveckling från en relativt begränsad verksamhet till en av de dominerande faktorerna i samhället lägger ett oerhört stort ansvar på Sveriges radio, när det gäller programmets kvalitet och innehåll. Den stora mängden »tittare» har rätt att ställa anspråk beträffande såväl bättre producerade och innehållsmässigt mera varierande program som utökning av sändartiden.

Sveriges radio har gjort upp en prognos för den kommande femårsperioden. Man har där räknat med en sändningstid för TV per vecka 1960/61 av 22 timmar (1 140 timmar per år) och med en successiv ökning upp till 1964/65, då tiden skulle bli 35 timmar i veckan. Licensintäkterna beräknas stiga från 55 miljoner kr. innevarande budgetår till 80 miljoner 1960/61 och 150 miljoner 1964/65.

Prognosen utvisar, att redan innevarande budgetår ger televisionen ett driftöverskott på 6 miljoner kronor, vilket nästa år växer till nära 11 miljoner. Det ackumulerade resultatet beräknas 1961/62 ge ett överskott på 10,4 miljoner, för att sedan hastigt skjuta i höjden. Redan sistnämnda budgetår skulle alltså skulderna vara betalda.

I fråga om utbyggnaden av TV-sändningen i landet måste man konstatera, att alla rimliga krav tillgodosetts. Redan om ett par år täcks alla folktäta områden av sändarnätet. Detta satsande i främsta hand på distributionsapparaten har givetvis varit en av orsakerna till det så hastigt ökade publikunderlaget. Programproduktionen har däremot hållits ganska stramt.

De äskanden som Sveriges radio i detta läge gjort synes efter vad som nu sagts vara mycket rimliga. För 1960/61 har såsom anslagsbehov för driften upptagits 38 miljoner, varvid en utökning av sändningstiden till 22 timmar i veckan beräknats. Kommunikationsministern har emellertid skurit bort 2 miljoner med motivering, att takten i programproduktionen borde »något dämpas». Bl. a. skulle sändningstiden nedbringas till 20 timmar per

vecka, för att följande år bli 22 timmar i stället för föreslagna 25 o. s. v. Prutningen utgör ett ganska ringa belopp i jämförelse med de svällande licensinkomsterna såväl som de stora investeringarna på mottagarsidan.

Sveriges radio har i sina *petita* framhållit, att »det är nödvändigt att programverksamheten får möjligheter att inom den föreslagna sändningstidens ram öka sina insatser och höja kvaliteten. De kvalitetsförbättringar, som det varit möjligt att hittills genomföra inom olika programavsnitt, har ökat publikens anspråk även inom andra områden. Kan televisionen inte fullfölja ansträngningarna att över hela linjen framställa bättre producerade och innehållsmässigt mera varierade och vägande program, kommer detta av publiken att uppfattas som en tillbakagång.» — Det är så sant som det är sagt.

Vid uppvaktningar hos Sveriges radio i programfrågor — exempelvis av Riksdagens kristna grupp för utvidgad tid för religiöst och ideellt betonade program, för bättre filmer, inte minst de för barn och ungdom avsedda, vilka bör verka i fostrande riktning etc. — har man från ledningens sida bl. a. hänvisat till de alltför ringa anslagen och den begränsade programtiden.

Av det ovan anförda torde framgå, att den mycket måttliga höjningen av anslaget till TV för nästa budgetår är fullt motiverad. Den skulle räcka till en viss kvalitetsförbättring och en ganska blygsam utvidgning av sändningstiden. Höjningen kan inte anses äventyra en sund ekonomisk utveckling för televisionen, då som tidigare framhållits skulderna avklarats redan inom den allra närmaste framtiden.

Med hänvisning till det ovan anförda får vi därför hemställa,

att det av Sveriges radio för budgetåret 1960/61 begärda anslaget på 38 miljoner kronor för televisionens driftkostnader måtte utgå oavkortat för att medge den utvidgning av sändningstiden med 4 timmar per vecka och den kvalitetsförbättring av programmen, som framställningen från Sveriges radio skulle medföra.

Stockholm den 22 januari 1960

Eric Nelander

Gerda Höjer

Sigfrid Löfgren

John R. Anderson

Yngve Hamrin

i Sundsvall